

Вітання

Передсвятково

Кожен урок – з молитви

30 вересня – Всеукраїнський день бібліотек
У день професійного свята наше суспільство віддає данину шани подвижникам бібліотечної справи. Саме ви – розпорядники долі книг, перші провідники читацького інтересу. Свою професію ви вважаєте не просто роботою, а й своєю місією на землі, покликанням душі.
Шановні володарі книжок та книжкових полиць, Інтернет-центрів, шановні працівники та користувачі бібліотек, зі святом вас!
Успіхів вам у вашій благородній просвітнянській справі, натхнення і плідних звернень, міцного здоров'я і достатку, віри, надії, любові і мудрості у здійсненні благородної місії на користь рідної України.

У неділю – День працівників освіти
Шановні освітяни!
Прийміть найсердечніші вітання з нагоди вашого професійного свята. Нині освітянська родина Чортківщини об'єднує педагогів загальноосвітніх, дошкільних, позашкільних закладів, шкільних бібліотекарів, технічних та медичних працівників, кухарів, тренерів, всіх тих, хто з любов'ю засіває плідні врожаї в країні знань. Ви – надзвичайно працелюбні, творчі, самобутні, натхненні, а головне – знаючі, компетентні фахівці.
Бажаємо вам міцного здоров'я, життєвої сили, особистого щастя і родинного тепла. Рішучості й оптимізму, завзяття та удачі! Нехай найвищою нагородою для вас завжди будуть людська шана та повага.

Голова
райдержадміністрації
М.СТАШКІВ

Заступник голови
районної ради
Л.ХРУСТАВКА

Чортківський район – єдиний в області, де предмет «Основи християнської етики» вивчається з першого по одинадцятий клас. А ось у Горішньовигнанському навчально-виховному комплексі пішли ще далі, запросивши на викладання цієї важливої для формування свідомості школяра дисципліни духовну особу. Сестра Тереза з монастиря Згромадження Сестер Пресвятої Родини має й вищу педагогічну освіту (вчитель історії). Зі слів заступника директора Горішньовигнанського НВК Галини Чайківської-Кінь, сестра Тереза дорожить кожною хвилиною уроку. Діти із задоволенням сприймають з її уст Боже слово, ведуть себе куди стриманіше, задумуються над своїми вчинками, коли перед ними стоїть богопосвячена людина. «Це є велика місія – свідчити Христа, – мовить монахиня. – З дітьми працювати непросто, але відчуваєш себе від спілкування з ними щасливою, бо робиш те, що тобі до вподоби». Кожне заняття з основ християнської етики у Горішньовигнанському НВК розпочинається з молитви. З молитви за мир, за Україну.

Працівникам освіти ДНЗ Чортківського ВПУ
Дорогі освітяни, від щирого серця вітаємо вас із професійним святом! Ваша нелегка праця увінчана любов'ю і терпінням, вогником добра, турботи і зичливості! Не залишайте той талант, яким наділив вас Господь! Хай на вашому шляху кріпиться сила й наснага, людське тепло й доброта, вдячність учнів та палкий професіоналізм! Міцного здоров'я, щастя, благополуччя, невичерпної наснаги, Божої благодаті! Зі святом!

Профспілкова учнівська організація ДНЗ
Чортківського ВПУ

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

У неділю 4 жовтня, у с. Шманьківці відбудеться перший етап обласного фестивалю мистецтв української, національної, патріотичної пісні «Червона калина», приурочений 134-й річниці з Дня народження Степана Чарнецького, а також Покрові Пресвятої Богородиці, Дню українського козацтва та 73-й річниці створення УПА.

У програмі фестивалю:
– о 15-й год. – духовний хорал біля пам'ятника автору стрілецького гімну «Ой у лузі червона калина» С.Чарнецького;
– о 16-й год. – відкриття фестивалю, виступи колективів навчальних закладів, кращих колективів області та Чортківщини.
Дітей порадує веселі атракціони.

Другий етап обласного фестивалю мистецтв української, національної, патріотичної пісні «Червона калина» відбудеться 14 жовтня.

У програмі:
– о 15-й год. – молебень за вояків УПА та захисників України;
– о 16-й год. – у Чортківському замку відбудеться урочисте відкриття другого етапу обласного фестивалю мистецтв української, національної, патріотичної пісні «Червона калина». У фестивалі візьмуть участь кращі колективи області та сусідніх районів, навчальні заклади м. Чорткова, народно-аматорські колективи, солісти-вокалісти, молодіжно-хореографічні колективи, вокально-інструментальні гурти Чортківщини.

(До участі у фестивалі також запрошуються колективи області та народні умільці. Звертатись за номерами телефонів: 2-13-98 та 2-16-05).

Упродовж святкування в замку працюватимуть заклади харчування, містечко народних умільців та веселі атракціони.

Організатори фестивалю

Дорогі освітяни! Шановні колеги!

Наша праця поєднує в собі молодість душі і мудрість слова, щоденну нелегку працю і свято перемоги знань. Нема для вчителя більшого щастя, ніж успіхи своїх учнів. Нехай вони завжди тішать і надихають вас!

День Вчителя – свято скромних, але достойних людей, свято добра, мудрості та любові. Як би не вирували політичні пристрасті в країні, куди б не закидала нас доля, є в житті речі, які ніколи не знецінюються, не

тмяніють, не забуваються – рідна земля, мамина любов і мудре вчення вчительки.

Бажаю вам, дорогі колеги, відчуття повноти і неповторності життя, здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення, щастя і мирного неба! Нехай завжди щедрою на сходи добра і милосердя буде освітянська нива!

Щиро і з великою шаною – начальник відділу освіти Чортківської РДА Ірина ГУЛЬКА

СПАСИБИ...

З любов'ю і повагою до вчителів

Він ніжно дивився на Неї, Немов на Богиню, Святу. На руки шорсткі, чернені, На зморшки глибоко ранені І бачив у ній – ВЕСНУ... Ступала Вона повільно, Нелегим був кожен крок, І сховався добрим насінням, І квітнув найкращим зіллям В житті її кожен урок. Минуло шкільне навчання, І скроні вже в сивині. Чи то не було бажання, Чи, може, не встиг на зізнання, Щоб просто сказати їй, Як досі пригадує школу, Її материнську любов До кожного учня свого – Великого і малого, Й безмежне душевне тепло. «Спасибі...» – нарешті промовив Через десятки літ. Й лишень від одного слова – Величного і простого До Неї всміхнувся світ. Як добре, що встиг сказати, Здавалось, прості слова. Бо вчителька, наче мати, Нас буде завжди чекати Й бажати лише добра.

Тетяна ЯБЛОНЬ, уповноважений представник депутатської групи Народний Рух України в Чортківській районній раді

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВИ

ДІАГНОСТИКА ТА
ЛІКУВАННЯ ЗОРУ

Здорові очі -
нова якість
ЖИТТЯ

Керівник центру "AS"
Анатолій СОВВА

7 жовтня - м. Чортків
музична школа, вул. Степана Бандери, 73
запис за тел. 3-98-96, 2-33-57
(067)603-98-57, (063)893-50-90, (098)339-10-28

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Почесна місія

Подяка не забарилася

Нещодавно Чортківським державним медичним коледжем, очолюваним шанованим керівником – канд. мед. наук, заслуженим лікарем України Любомиром Біликом, було направлено два (справно відремонтованих і бездоганно налагоджених) автомобілі – вантажний і пасажирський – у зону бойових дій на сході України для потреб наших воїнів-захисників. І ось за таку значиму допомогу подяка від військовиків не забарилася.

Минулого вівторка у велелюдній лекційній залі навчального закладу, де завше панує миролюбна аура, студентство та працівники коледжу щиро приймали шанованих гостей: представників командування 44-ї артилерійської бригади, яка дислокується в м. Тернополі – полковника Володимира Затурського та майора Андрія Бойка. Слід сказати, того дня військовики завітали до медичного коледжу з приємною місією.

Володимир Затурський першочергово вивразив вдячність керівницю даного навчального закладу та всьому колективу за добротинність. Відзначив і те, що лише завдяки вагомій підтримці нашого народу українська армія починає стрімко відновлюватися, зміцнюватися, чим і доводить свою спроможність захищати рідну державу на сході України.

«44-та бригада, – зацентрував пан полковник, – зараз виконує цю місію на всьому рубежі Донецької області, всі підрозділи бригади виконують бойові завдання».

Користуючись нагодою, старший офіцер

вручив Любомирові Білику подяку від усього особового складу 44-ї бригади та нагрудну відзнаку (слід зазначити, такою відзнакою нагороджуються кращі з кращих військовики – учасники бойових дій).

Майор Андрій Бойко зазначив: «44-та артилерійська бригада створена фактично, як-то кажуть, з нуля. В 2013 році вона була розформована, проте 2014-го на Яворівському полігоні, де відбувалося формування бригад, – відновлена. На сьогодні ще жоден підрозділ нашої бригади не пройшов ротацию, тобто всі підготовлені військовики 44-ї знаходяться на сході України, оскільки спеціалісти-артилеристи вкрай необхідні на часі в зоні бойових дій. Будучи там, знаючи, що є велика проблема з технікою, відродно зазначити – автівки, придбані вашими зусиллями, нам стануть в неабиякій нагоді; за допомогою них ми виконаємо багато поставлених завдань».

У свою чергу голова райдержадміністрації Михайло Шашків зауважив те, що саме Чортківський район узяв, так би мовити, під

волонтерську опіку 44-ту артилерійську бригаду. І першим щодо підшефної допомоги відгукнувся власне Любомир Степанович. Очільник району зазначив, що жодна автівка, відремонтована на потреби військовиків, не відправляється, як-то сказати, порожньою. Так і цього разу – до її заповнення знову ж таки долучилися аграрії (зокрема, Василь Градовий та Василь Вислоцький) нашого краю. Бійцям були відправлені цукор, мука, крупи, різні овочі.

Любомир Білик засвідчив: «Отримана подяка та нагорода – це відзнака всього колективу коледжу, бо кожен крок і кожна дія творилася й твориться лише з доброї волі кожного, причетного до нашого навчального закладу, зокрема».

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Трибуна депутата

Олег Барна: «Нас єднають віра, традиції, мова й земля»

Народний депутат Олег Барна разом із депутатами з Комітету запобігання й протидії корупції Верховної Ради Юрієм Гарбузом та Костянтином Матейченком, журналістами та представниками місцевої влади відвідали зону логістичного центру в с. Новотошківське (36 км від Сєвєродонецька Луганської області).

На сьогодні це розбомблений населений пункт, розміщений близько 500 метрів від лінії розмежування.

Олег Барна в с. Новотошківське зустрівся з бійцями з Тернопільщини, які несуть службу в цьому регіоні та захищають місцеве населення від російського агресора.

«Народ повинен бачити, що влада вищого рівня йде на зустріч до нього, навіть в такі небезпечні райони в зоні АТО. Народний депутат має бути взірцем для простого народу у всьому. Взірцем честі, порядності, гідності, і в тому числі взірцем того, щоб не боятися прийти туди, де є біда. Тоді буде довіра і порядок», – сказав депутат.

У с. Новотошківське О.Барна відвідав місцеву школу, яка відбудовується після попадання кількох снарядів, зустрівся зі своїми колегами-педагогами, наголосивши на вихованні громадянської та патріотичної позиції підростаючого покоління, недопущення проявів сепаратизму в шкільному віці.

«Нас єднає віра, традиції, мова й земля. Дякую Путіну, що нас об'єднав, я радий, що зараз в цій біді ми разом повертаємося до нашого українського коріння. Спільними зусиллями педагогічного колективу, військової адміністрації та учнів відбудовується школа, відновлюються традиції та усвідомлення необхідності національного стержня, що єднає

нас всіх. Як приклад – оце панно, яке намаювали самі учні школи», – зазначив народний депутат Олег Барна.

«Ми зобов'язані і будемо вас захищати, щоб передбачити кошти на відновлення інфраструктури, бюджетних установ, будинків. Родини повинні повертатися назад у свої домівки і знати, що про них турбується вся Україна. Але при цьому повинні пам'ятати про свій громадянський обов'язок – при будь-якому прояві сепаратизму щоб не ховалися як щурі по дірах, а жорстко проявляли громадянську позицію. Якихось кілька покидьків зробили переворот в Донецьку чи Луганську тільки тому, що решта тисячі людей просто спостерігали із вікон, що з того виїде. Тепер маємо результат цієї байдужості», – наголосив Олег Барна.

Прес-служба фракції БПП
у Верховній Раді

* * *

Повернувся днями з-під Луганська. Хочу подякувати своєму помічнику Олександру Степовому, котрий разом зі мною проїхав 1300 км, переганяючи другий автомобіль (за

кермом першого був я). Відвідали хлопців 44-ї Тернопільської артбригади, говорив із командирами батальйонів, бійцями, передали домашні закрутки, які зібрали діти Білобожницької ЗОШ I – III ступенів. Яблука передав підприємець Б.Морозко з Борщєва. Харчування в бійців гарне, сам їв. Але за домашніми закрутками вони таки скучили. Пе-

постях давали хлопцям домашні гостинці. Вночі 25 вересня о 3-й год. ночі чуть не заїхали в зону розмежування – неправильну дорогу вказали на автозаправці. Але виручили місцеві таксиста із Артемівська, куди ми повернулися.

Наступного дня відвідав с. Новотошківське, яке було розбомблене. Дивилися на

редали їм автомобіль «Фольксваген-Пасат», який організував директор Чортківського медколеджу Л.Білик. Нашим землякам з батальйону «Луганськ 1» передали БМВ, яке організував Р.Гелюх. На додачу продукти в машині, що надав підприємець з Чорткова В.Вислоцький (частину дали і в 44-ту бригаду).

Значну допомогу в організації цієї поїздки надали директор Чортківського лісгоспу В.Фреяк, заступник директора спиртозаводу Р.Герєга та мій помічник по Чортківському району І.Красовський. Дорогою на всіх блок-

відбудову школи, зустрілися з місцевими людьми, дорікнув їм про страшні наслідки їх байдужості на початках до проросійських сепаратистів. На жаль, зі мною були лише 2 депутати: Ю.Гарбуз з моєї фракції та К.Матейченко з Народного Фронту. Решта залишилася в Сєвєродонецьку на зустрічі зі студентами.

Наступного дня було засідання комітету з питань протидії контрабанді. Свої пропозиції я також подав.

Народний депутат Олег БАРНА

Ювілей

Чортківській центральній бібліотеці – 70!

Біографія Чортківської центральної бібліотеки започаткувалася невдовзі після закінчення Другої світової війни, 1945 року. Відкриття центральної книгозбірні в районі внесло досить помітний слід у розвиток культури та освіти Чортківщини.

Коли бібліотека тільки відкрилася, її книжковий фонд нараховував 700 примірників книг. Основу становили книги, подаровані бібліотеками із Одеси та закуплені у книготорзі. Два працівники книгозбірні обслуговували 300 читачів. Першою завідуючою бібліотеки була Богуслава Мартинок. У липні 1949 року бібліотеку переведено до с. Ягільниця, де вона перебувала до січня 1964 року. Відтак знову переселилася до Чорткова і тимчасово розмістилася у приміщенні райвійськомату. 1966 року перебралася до нового приміщення по вул. А.Горбачевського, 4. Районна бібліотека стає методичним центром у наданні допомоги книгозбірням району. На той час її очолювала Олена Дмитрук.

Так, крок за кроком, центральна книгозбірня району розширяла свої повноваження. А в січні 1979 року було розпочато централізацію державних масових бібліотек з єдиним книжковим фондом, штатом, централізовано-господарським керівництвом. Тож наша бібліотека дістала назву централізованої і очолила її А.Стельмащук. Наступних років колективом керували Ірина Бевза та Віра Бардецька. Завдяки централізації зріс книжковий фонд і чисельність штату, відкрилися нові відділи. Тому попереднє примі-

щення виявилось затісним. Рішенням райвиконкому від 26 липня 1986 року центральну бібліотеку було переведено до приміщення з кращими умовами по вул. Зеленої, 1, де вона функціонує й досі.

Нині у фонді книгозбірні нараховується понад 29 тис. примірників книг та понад 30 назв газет і журналів. Бібліотека нинішня значно відрізняється від своїх попередниць і має розгорнуту структуру. Тут функціонують три спеціалізованих відділи. У штаті трудяться 14 висококваліфікованих спеціалістів.

Щоб забезпечити повноцінну діяльність книгозбірні, окрім бібліотекарів у виборі необхідних чи улюблених книг читачів допомагають систематичний та абетковий каталоги, краєзнавча картотека і систематична картотека статей. Новітнім каналом доступу до різноманітних бібліотечних послуг та електронних ресурсів став веб-сайт бібліотеки, який дає можливість читачу ознайомитися з новинами культурного життя книгозбірні та краю, переглянути віртуальні виставки літератури. Віддзеркалює діяльність центральної книгозбірні і блог «Мистецька палітра Чортківщини», започаткований у 2009 році. На блозі висвітлюються мистецькі та культурні події краю.

Завдання нести пропаганду книги вбачає у тісній співпраці з районною організацією Всеукраїнського товариства ім. Т.Шевченка «Просвіта», міськрайонним відділом юстиції, районним центром зайнятості, відділом у справах сім'ї та молоді райдержадміністрації, громадськими організаціями та з навчальними закладами району. Від такої співпраці поживалася робота літературної студії «Сонячне гроно», літературно-мистецької вітальні «Елегія», районного центру правового просвітництва та правознавчого клубу «Феміда», екологічного клубу-лекторію «Ковчег». Спільно із вище переліченими організаціями, установами бібліотека долучається до участі в міських та районних імпрезах з нагоди національних, духовних і державних свят.

Рівень методично-бібліографічної діяльності бібліотеки можна простежити, ознайомившись з інформаційними бюлетенями «Публічні бібліотеки Чортківщини» та «Бібліотечний калейдоскоп», започаткованими 2003 року.

Як методичний центр з питань інформаційного забезпечення громади району, центральна бібліотека дбає про розвиток бібліотек-філіалів району, надання їм методичної допомоги, підняття до сучасного рівня. Наша бібліотека неодноразово ставала базою проведення обласних семінарів, а в 2005 році – Всеукраїнського семінару проєкт «LEAP: підвищення ролі бібліотек у житті місцевої громади». Позитивну роль у покращенні стану бібліотек району та вирішенні проблемних питань відіграли громадські слухання «Сучасна бібліотека: якою ми її бачимо», що проходили впродовж 2013 року й були ініційовані Тернопільським обласним відділенням бібліотечної асоціації та підтримані департаментом культури, релігії та національностей Тернопільської ОДА.

Вдалою виявилася співпраця з Радою Міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX) за програмою «Глобальні бібліотеки «Бібліоміст-Україна», меценатом якої виступив фонд Білла та Мелінди Гейтс. За 5 років роботи за програмою публічні бібліотеки району отримали 42 комп'ютери, з яких в сільських бібліотеках знаходяться 28. До послуг користувачів 10 безкоштовних інтернет-центрів, за програмою – 9, в тому числі 8 у сільських бібліотеках. Ось уже 12-й рік центральна бібліотека отримує вагомий підтримку від відділу преси, освіти та культури Посольства США в Україні. Реалізовано проєкт: «LIAP: інтернет для читачів публічних бібліотек» (з 2003 року і до сьогодні), забезпечення безкоштовного Wi-fi доступу до

інтернету (2010 рік). Загальна сума коштів, отримана від грантової діяльності, становить понад 300 000 грн.

Узагалі приємно, що багато людей і в Україні, і за морями-океанами не розгубили великої любові до батьківщини, нагадують про себе добрими справами. Скажімо, Дмитро Штогрин – професор Ілліноїського університету, родом зі Звиняча, подарував центральній бібліотеці понад 20 примірників книг. Наш земляк, поет і прозаїк родом з Базара, що проживає у Нью-Йорку, Василь Махно подарував центральній бібліотеці понад 10 примірників книг та комп'ютер. Свої твори щиро направляють до центральної книгозбірні Т.Зарівна, Є.Баран, Р.Обшарська, В.Погорецький, Я.Дзісяк, дружина А.Гарматюка Н.Гарматюк та інші. Бібліотечні працівники й читачі щиро вдячні всім добродіям.

Чортківська центральна бібліотека – це не лише фонди, користувачі та новітні технології, а й потужний високопрофесійний колектив однодумців, що перебуває в постійному творчому пошуку та розвитку. В різні роки тут працювали люди, для яких бібліотека була рідною домівкою, про благополуччя якої вони турбувалися та віддавали їй свої знання й енергію. Серед ветеранів не можна не згадати Стельмащука А.Т., Задорожню М.П., Пенкальську О.Т., Моткалюк М.Т., Лакус В.В., Підгородецьку Г.Т. – їх вже немає з нами.

Покоління сучасних фахівців – це команда в розквіті творчих сил, яка завжди готова до нових пошуків, ініціатив та починань, залучення грантових коштів. Це О.М.Гаврилюк, Н.В.Лугова, Л.М.Гуменюк, О.О.Рончківська, О.І.Рибух, Г.Б.Куфель, Ю.З.Пролубнікова, Т.Ю.Сулима, О.В.Кондратенкова, Н.Є.Гриців, О.Є.Наконечна, М.П.Нагаєвська, А.В.Скворцова, О.М.Яхницька. Завдяки роботі кожної, неординарності підходів, послідовності у здійсненні задуманого, надзвичайній відданості справі бібліотека зростала, змінювала своє обличчя. Своїми досягненнями ми завдячуємо колишнім наставникам О.О.Зеленій, І.М.Бевзі та М.О.Бонь.

Тож, крокуючи в ногу з часом, Чортківська центральна бібліотека, як головна публічна книгозбірня району, є безумовним лідером у наданні бібліотечних інформаційних послуг користувачам регіону та відповідає вимогам часу і громади.

Оксана КОЛІВОШКО,
директор Чортківської РК ЦБС

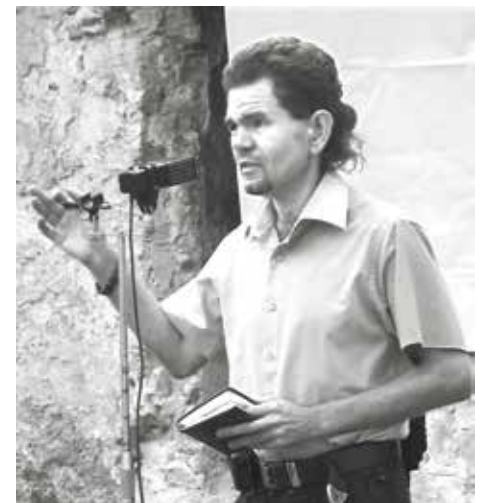
У середу, 30 вересня, з нагоди відзначення 70-літнього ювілею книгозбірні у рамках Всеукраїнського дня бібліотек відбулися святковий урочистості. Репортаж – в наступному номері газети.

Літературні новини

Зібрання поетичне у замку Чортківському

В епілог бабиного літа у третю неділю вересневу, із благословенням поета-священника о. Василя Погорецького розпочалася однойменна творча зустріч. Попередньо умовний літературний герой «Гонимарник» втихомириє дощ, і чортківчани та гості з інших районів Тернопільщини та Хмельниччини завітали на подвір'я нашого замку.

пакунок теплих вражень. А дехто й подаровані і підписані авторами книги. За сприяння в організації заходу висловлюємо подяку директору замку Чортківської філії НЗ «Замки Тернопілля» Володимирі Грицику.

Ярослав ДЗІСЯК,
організатор зустрічі
Фото Володимира ШЕРСТІЯ

Вшанування

Служіння Церкві та народові

Під такою назвою в районному комунальному будинку культури ім. К.Рубчакової минулого четверга, 24 вересня, відбувся захід, присвячений 150-й річниці від дня народження митрополита Андрія Шептицького.

Андрій Шептицький – велика постать української історії, культури, Церкви, суспільства загалом; опікун сиріт, убогих, обездолених («наш любий таточко», – так називали владика постояльці сирітських будинків, які збудував і утримував за свій кошт блаженніший); щедрий меценат талановитих українців у різних галузях науки й мистецтва... – на правду Мойсей українського народу, як його назвав Глава УГКЦ Святослав Шевчук. А цьогогоріч, у проголошений Церквою Рік владика Андрія, апостольська столиця в особі Папи Римського Франциска визнала його чесноти, зробивши таким чином важливий крок у його беатифікації, до проголошення святом. Тому чортківська спільнота так само, вслід за всеукраїнським настроєм, активно долучилася до вшанування гідного сина українського народу. Одним із заходів,

присвячених 150-річчю уродин митрополита Андрія, була урочиста академія «Служіння Церкві та народові», підготовлена працівниками районного та міського відділів культури, зокрема митцями РКБК ім. К.Рубчакової. До них приєдналися вихованці та наставники дяківсько-катехитичної академії ім. Св. Єп. Григорія Хомишина, зокрема їхній ректор Дмитро Подоба, студенти та викладачі гуманітарно-педагогічного коледжу ім. О.Барвінського, учні й вчителі міської дитячої музичної школи.

Ведучі дійства – Олексій Гуска та Галина Баліцька, а також студенти дяківсько-катехитичної академії – Василь Онишко та гуманітарно-педагогічного коледжу Андріана Шишак послідовно вели присутніх на заході стежками життя й діяльності митрополита Андрія. Солісти Оксана Морозюк, Дмитро Майданик, Людмила Майданик, фортепіанний дует викладачів музичної школи Ірини Буртняк та Тетяни Тимофій, народний аматорський ансамбль народних інструментів музшколи (кер. – О.Чепига), ансамбль скрипалів гуманітарно-педагогічного коледжу (кер. – О.Фучило), хор студентів дяківсько-катехитичної академії «Доместик» (регент – Ю.Майданик), вокальне тріо у складі родини Майдаників – Дмитра, Людмили та Юрія – дарували свої таланти Мойсею українського народу.

Із промовами виступили заступник голови райдержадміністрації Іван Віват та керуючий справами райради Тетяна Яблонь. Благословив дійство вікарій Бучацької єпархії УГКЦ о. Андрій Лемчук.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Враження

Гідні високого звання

Кажуть: театр починається з гардероба. Святокове дійство (я б назвала – врочисто-сумна феєрія) звітнього концерту Чортківського району, присвяченого 24-й річниці Незалежності України, почалося із ознайомлення з програмою-запрошенням «Українці, єднаймося!».

Дійство тривало три з половиною години, але слід від всього побаченого і почутого у головах та серцях присутніх на святі залишатиметься ще довго-довго. Потрібно віддати належне всім-всім учасникам та організаторам. Бо, якби хотось і захотів віднайти у дійстві «щось таке...» – не знайшов би, адже професіоналізм тих «всіх-всіх» перебив би те «щось» помітне.

Сценарій, складений головним режисером-постановником, начальником відділу культури, туризму, національностей та релігій Галиною Чайківською, її асистентами та помічниками, добре продуманий, чіткий, оригінальної

структури. Вітання гостей – обласної, районної, міської влади та гостей, які прийняли естафету творчого звіту, вшанування учасників АТО та волонтерів, доладно перепліталися із виступами художніх колективів міста, району. І це – похвально!

Відійшли назавжди т. зв. президії, урочисті частини, перерви, а вже відтак – власне концерт. Тут все – на одному диханні, на приємному хвилюванні, адже десь на Сході – війна, не АТО – війна! Звідсіля і сум...

Захоплює різнобарвність номерів від хороших колективів, капел з оркестрами – до хореографії в кольорах суму і

радості, від національного Славя до «Небесну сонню, Господи, прийми», від «Степом, степом...» до «Українці, єднаймося!». Такі паралелі можна продовжити. Завершує програму «Боже великий, єдиний...». Зауважу: потрібно низько схилити голову і віддати належний доземний поклін двом, дозволю собі сказати, «велетням духу і таланту» – художнім керівникам Петрові Гарбузу та Іванові Кікису, цим невтомним, працюючим і відданим такій важкій праці трудівникам об'єднання талантів учасників хорів, оркестрів, солістів, хореографії плюс художнього слова.

Подумаймо всі разом – влада і цінителі талантів: чи не пора, після таких багаторічних звершень та успіхів у праці для духовного відродження і розквіту України, отримати їм звання «Заслужений працівник культури України»? Чи як? Мабуть, давно пора. І з ними – керівнику Галині Чайківській.

Галина ГРИЦЬКІВ-ОРШАК,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»

Із прес-конференції

Прагнення розвитку мережі «солідарності та любові»...

(Закінчення. Поч. у № 37 від 25 вересня 2015 р.)

Саме з такою метою два тижні тому завітнував до Чорткова директор Карітасу та відповідальний волонтерської асоціації «Аввеліно для світу» Доменіко Лімонджелло. У катедральному соборі Верх. Апп. Петра і Павла м. Чортків відбулася прес-конференція.

– Пане Доменіко, погодьтеся, для організації формації «солідарності та любові», мабуть, фундаментом все-таки стане молодь...

– Саме про це ми говорили при зустрічах у навчальних закладах Чорткова. Надіємось, що власне молодь зміцнить і розширить діяльність волонтерства. Маємо приклад на Заході: вже роками волонтерство діє завдяки посильній праці саме молодих людей і має великий зріст. До прикладу, за останніми державними статистичними даними: лише в Італії на часі є постійно активні 4,5 млн. волонтерів. А разом волонтерство – величезна потенційна сила в усьому світі, сила, яка не народжується від інституції, не від держави, а «знизу» – від цивілізованого суспільства. В Західній Європі, і це факт, діти еліти соціальної вже навіть мають звичку власне вписати в формаційний шлях молоді великий період волонтерату. Ось, до прикладу, принцип англійського принца Вільяма (майбутнього короля Англії) та його брата: після завершення навчання вони направляються на 6 місяців на волонтеріат у нерозвинені країни Африки, Південної Америки. Принц Вільям прибирав у туалетах, готував їжу, працював у саду, міняв малюкам пелюшки. І це не було пропагандою, це – принцип англійський. Вони переконані своїми навчителями в тому, що наявність такого періоду волонтерства в солідарності зробить їх не тільки кращими особами, а й одного дня встануть кращим королем, який зможе запізнатися з правдивими потребами простих людей, зрозуміти їхнє реальне життя. Ще приклад, який, до речі, загубився десь у історії: Президент США Барак Обама, коли перший раз був обраний, мав поїхати у Вашингтон скласти присягу, та перед тим сказав: «До Вашингтона я маю їхати завтра, а сьогодні – в Чикаго, в центр свого волонтерства, де повинен добілити кімнату, аж потім – у Вашингтон; бо несправедливо залишати незавершену роботу»... Слід сказати, його родина усе своє життя займається волонтерством. У їхньому політичному статусі власне й народилося таке волонтерство. Він став популярним саме завдяки соціальній активності на периферії Чикаго між простими робітниками, безробітними та забутими суспільством дітьми. Коли він і його дружина Мішель стали адвокатами, то почали захищати права бідних. Вся успішність комунікативна, авторитет Обама залежав від ставлення до простолюдів і контакту з ними, саме – з досвіду життя. Сучасній молоді ми даємо можливість розпочати нову історію, яка зміцнить і розвиватиме культуру української нації, що розпочнеться власне з історії солідарності волонтерства; навчимо діяти в різних ситуаціях; зараз всі зусилля скеровуємо на молодь. За допомогою інформаційного простору ми донесемо до небайдужих пропозиції комунікації. Рука поміч 3МІ з професійного боку дуже цінна. Висловлю свої почування: не випадково на початку сказав, що мені дуже приємно зустрітися сьогодні з журналістами. Знаю добре, в даних ситуаціях, які на часі переживає Україна, часто найгірше й найбільше принижено то є власне журналісти. Я маю велику підставу стверджувати, що немає свободи інформаційної, немає демократії, особливо зараз – у передвиборчий період. Кожна справа розпочинається з інформації, правдивої (!), реальної (!). На жаль, увесь світ супроти вільної справедливої інформації, прикро, що має місце брутальність.

– Монсеньйор, як Ви відгукнулися на пропозицію – залишитися в Україні або довше затриматися в Чорткові?

– Я обов'язково повернуся всього за кілька місяців. І можу запевнити мою присутність тут періодично. Маю намір більш деталізувати все, чим наша асоціація займається, конкретизуючи кожен етап діяльності, та запропонувати більш удосконалену формацію «солідарності та любові» для ефективнішої співпраці.

Тетяна ЛЯКУШ

Армія

... і ще про трьох:

Наш постійний дописувач, позаштатний кореспондент Степан Осадца часто на сторінках газети знайомить громадськість зі справжніми захисниками землі української, хлопцями, які своїм обов'язком визначили – служити Батьківщині. І от цього разу в його публікації – ще про трьох воїнів.

Андрія Романишина зі села Долина, молодшого брата Богдана Романишина. Багато років з Андрієм і Богданом я мав розмову, був у їхній сім'ї, говорив з дідусем, молодшою тіткою. Батька в сім'ї нема. Юнаки мали волі доволі! (Гуляй, Томку, в своїм домку.)

Та Андрій все схилився в розмові про можливість (навіть необхідність) йти служити до Українського війська. Але з різних причин (думаю, що через його сором'язливість, необізнаність) це йому не вдавалося.

Усмішка мене бере, коли багато парубків ухилиються йти на військову службу з такої-от причини. Марійка: «Василечку, одружуйся зі мною, я тебе від армії спасу», – таке головне гасло побутує серед дівчат. Часто воно, це гасло, реалізується – і здоровий хлопець попадає в сімейні тенета. Це з дійсності нашого життя. Так і Андрій «попався». Але ж втрачено роки! Думайте, хлопці, не затягуйте дорогий час в житті. На сьогодні Андрій служить в Збройних Силах України, як і його товариш Назарій Луговик, котрий, відслуживши вже один рік в аеромобільних військах, тепер оформляє свою особову справу, бо поступає на військову службу за контрактом. Успіхів йому!

Володимира Нікольцева із селища Нагір'янка (див. знімок). Володимир Нікольців призваний весною цього року на 18 місяців військової строкової служби до Національної гвардії України. Військову присягу на вірність українському народові склав у військової частині в місті Харкові, а був скерований на подальшу службу в Київський гарнізон.

Мешканець селища Нагір'янка був дисциплінованим парубком, товаришким, взірцевим у навчанні та праці. Але, як батько помер через хворобу, то райвійськомат призов Володимира декілька разів мав необхідність затримувати – і це зрозуміло, бо є потреба. Нарешті, його було призвано – і все стало на свої місця. Звісно, як в селі: нові події притягують до себе увагу селян і активно обговорюються.

Мати відвідала його в Києві. За три місяці

наш гвардієць має від командира заохочення до служби. 16 вересня Володимир приїхав додому у короткочасну відпустку, на 10 днів.

Богдана Кучарського з Нагір'янки. Цього парубка я знаю від його народження. Хлопець з багатодітної сім'ї, шестеро дітей, батько відійшов у вічність, а старший брат Василь – військовослужбовець строкової військової служби. Мати часто говорила, що як будуть синів кликати до армії, то хай йдуть – і ось черга підійшла. Повинен сказати читачам, що рідкісні заяви такого змісту чую від матерів! Адже син – майбутній воїн!

13 липня ц. р. Богдан Кучарський підійшов до мене і в розмові заявив про своє бажання йти до армії, але, зваживши всі варіанти армійської служби, зійшлися на більш доцільному «військова служба за контрактом».

Богданові повних двадцять один. Як будівельник, він працював у фермера. Прибув добровільно до Чортківського об'єднаного міського військового комісаріату, де дія продовжилася – Богдан буде військовослужбовцем!

При нагоді через газету звертаюся до парубків: ідіть добровільно з відповідними заявами до військового комісаріату – вас чекають в армії!

Степан ОСАДЦА,
полковник запасу, учасник бойових дій
з розмінування в Україні, уповноважений
Чортківського ОМВК

Зустріч

Радісне повернення додому

Ранок 18 вересня був теплий, сонячний, привітний, та водночас – тривожний, зворушливий. Жителі с. Шманьківчики зібралися на автобусній зупинці, щоби гідно зустріти нашого земляка і захисника неньки України – 33-річного Івана Тимофтея, котрий цілий рік брав участь у боях на сході України.

Радісно, зі слізьми на очах сільчани вітали свого героя з хлібом-сіллю на вишитому рушникові та квітами.

Водії, котрі їхали повз трасою, зупинялися, бачачи багатолюддя з українською символікою, розпитували, яка подія відбувається в даному населеному пункті.

Герой особисто привітався з кожним із присутніх.

Низький уклін батькам, які виростили такого славного нащадка, відданого рідній Україні сина.

Із вступним словом звернувся заступник голови Чортківської райдержадміністрації І.Віват. Він привітав героя і подякував воїну за те, що

з честю та гідністю ніс службу, захищаючи наш спокій.

Привітали героя і сільські голови Шманьківчиків і Шманьківців – В.Гіль та М.Човник.

Мати героя-захисника пригостила всіх присутніх солодощами, а сільські музиканти проводжали його аж до рідної оселі.

Слід сказати, з нашого села на даний час ще четверо військовозобов'язаних несуть службу на сході України. Дай, Боже, щоби скоро ми і їх так радісно й щиро зустрічали.

Слава Україні! Героям слава!

Валентина ЗЕЛІНСЬКА,
секретар Шманьківської сільської ради

Написано серцем

Ні – війні!

*Ще вчора сонце так усміхнено горіло,
А вже сьогодні щось воно не те...
Проблеми ті, що вчора так боліли,
Сьогодні стали так собі, – пусте.*

*Чому в цій цивілізованій суспільстві,
Де все прекрасне – тільки в нім живи,
Побачила сьогодні я безчинство...
Відчула подих дивної біди.*

*Чомусь так мама сумно щось говорить,
У тата погляд чом такий сумний?
Що люди злі у нас, в Україні, творять?
Невже не можна жити без війни?!*

*Звичайно, можна! Схаменіться, люди!!!
Війни не треба і тобі, й мені.
Нехай над нами мирне небо буде!
Я хочу миру! Люди! Ні – війні!*

Ольга КОВАЛЬ,
с. Білобожниця

Флеш-моб

«Дух, що тіло рве до бою»

22-23 вересня за рекомендацією ТОКІППО та управління освіти облдержадміністрації по всій області пройшов флеш-моб, присвячений захисникам Донецького аеропорту імені Сергія Прокоф'єва, зокрема і по всіх загальноосвітніх навчальних закладах Чортківського району.

Слово «кіборг» тепер закарбується в пам'яті молодого покоління назавжди. Кожен юнак хотів би бути схожим на нього: стати сильним, сміливим, а головне – нескореним, чим саме і прославилися кіборги Донецького аеропорту.

У Милівецькій ЗОШ I – II ступенів цей захід проходив особливо: учасники флеш-мобу намагалися своїми рухами показати весь стражденний український народ, віддаючи «власні» серця Україні. У ролі кіборгів виступили юнаки, які в майбутньому, з впевненістю можемо стверджувати, будуть захищати нашу державу. Поряд з кіборгами вийшли і ангелятка – майбутні нашої держави, які охороняють наших захисників.

Боляче, до сліз, сприймалися слова, які говорив юнак в ролі кіборга:

*«Я не кіборг – я вчитель історії.
Я багато читав про війни.
Тут таких, як я, – тисяч сто.
І їм дуже хочеться бути вільними».*
*«Я приїхав туди, де ціляться,
Хоч ніхто мене не просив.
Я не кіборг – я хлопець із Вінниці.
В мене скоро народиться син».*
*«Кажуть, кожен тут буде, і був, і є,
Хоч соромляться – всі герої».*

*Я ж не кіборг – удома я був водієм
І ніколи не чистив зброю».*
*«Ми за тих, хто далеко десь там, внизу
Божеволіє від напруги.
Я не кіборг – я плачу, коли несу
Покалічене тіло друга».*
*Що нам культи осіб і чужих богів?
Вся країна із дня у день*

*Щиро молись не за кіборгів
– За звичайних своїх людей.
Ми пам'ятаємо Вас, герої, і вдячні Вам за
мирне небо над нами!*

Наталія ГУТ,
педагог-організатор
Милівецької ЗОШ I – II ступенів

Олімпійський тиждень

Зі спортом – на «ти»

Нещодавно в Пробижнянській загальноосвітній школі I – III ступенів проходить «Олімпійський тиждень», який триває з 14 по 18 вересня і надає змогу учням долучитись до багаторічної традиції, що прийшла до нас із Давньої Греції, відомої культом здорового тіла та його краси.

Надзвичайно важливого значення у вихованні сучасної молоді набуває популяризація здорового способу життя, дружби і взаємоповаги. Така гуманістична місія покладається сьогодні на спорт та фізичне виховання.

Керуючись положенням про «Проведення та організацію Всеукраїнського олімпійського уроку та Олімпійського тижня», учитель фізичної культури Ірина Саска спланувала та провела низку спортивно-масових заходів, що в результаті стали великим святом спорту, здорового способу життя, прикладом взаємо-

підтримки та здорової конкуренції.

Увесь тиждень проводились ігри, шалені перегони, вікторини; учні старших класів готували стінгазети на олімпійську тематику. А четвер для учнів 4-5 класів був особливим. Адже за прекрасним сценарієм вчителів Ірини Саски та Любові Юрків, які й організували це свято, був проведений Олімпійський урок, де змагались дві команди: «Живчик» і «Адреналін». Маленькі олімпійці були нагороджені призами та подяками.

«Олімпійський тиждень» надав учням змогу не тільки долучитись до світу сучасного спорту, а й згадати минуле шляхетної спортивної традиції, показати себе на високому рівні у фізичній підготовці – тож нікого не залишив байдужим.

Батьківський комітет
Пробижнянської ЗОШ I – III ступенів

Знайомство

Перший раз у бібліотеку

Тепло осіннього дня чарує: на сонці грайливо виграє і переплітається павутиння бабиного літа, щедрі грона горобини хиляться до матінки-землі, замовкають дзвінкі трелі солов'я... На календарі осінь. На полях киплять сезонні осінні роботи, дбайливі руки працюючих людей збирають плоди своєї праці.
Вирує процес людського життя...

Сьогодні наша бібліотека гостинно відкрила свої двері і запросила на гостину до книг майбутніх читачів книгозбірні – вихованців дитячого дошкільного закладу «Дзвіночок». Вихователь дитсадка Галина Пеньковська та Ірина Довгань привели дітей на екскурсію до скарбниці багатовікової мудрості – бібліотеки.

Будинок, у якому живуть книги, а улюблені герої стануть друзями в житті – це бібліотека. Зав. бібліотекою розповіла присутнім про цінність книги, її значення у житті людини, провела короткий екскурс про життя книгозбірні. Книжки великі і малі, цікаві і дуже цікаві, для дітей і дорослих. З великою цікавістю, захопленням переглядали книжкову виставку «Тут всі чекають казки і вірять в чудеса». Ознайомила з книжковою лікарнею, яка діє

у книгозбірні. Діти знаходили вже знайомих героїв в ілюстраціях казок. Разом згадували прочитані казки, розгадували загадки, провели коментоване читання казки «Ріпка» і «Солом'яний бичок». Слухали і розказували вірші про осінь. Завбібліотекою розповіла і про дитячі журнали, які багато розповідають про дітей і для дітей. Насамкінець подякувала вихователям і дітям за візит до книгозбірні і запросила на нові цікаві зустрічі.

Щирі дитячі усмішки, розповіді принесли у бібліотеку радість, залишили теплі спогади.

Галина ШКРИБАЙЛО,
зав. бібліотекою с. Звиняч

Урочисто

Вони відкривають дітям світ

Вони – це перші наставники наших донечок та синочків, яким ми довіряємо їх від наймолодшого віку, – вихователі дошкільних навчальних закладів. 25 вересня велика, дружна родина дошкільної ланки Чортківського району вперше відзначала свій професійний день. Урочистості пройшли у районному будинку культури ім. К.Рубчакової за участі представників влади, керівництва освітньої галузі району, завідувачів дошкільних навчальних закладів та вихователів.

Минулої п'ятниці, 25 вересня, районний будинок культури вповнився дзвінкими дитячими голосами дошкільнят та усміхненими обличчями справжніх красунь – їхніх вихователок (бо ті, хто опікується маленькими сонечками, завжди у їхніх щирих оченятах – найкращі) та добрих чоловіків-вихователів (тільки такі представники сильної половини людства – добрі, надійні, всезнаючі й умілі – працюють в дошкільних навчальних закладах) – так Чортківщина святкувала День дошкільника. Щоб привітати дружну родину

свята Ігор Бурдяк (вихователь Білобожницького ДНЗ) та Оксана Савицька (методист ДНЗ № 10 із смт Заводське) уміло підтримували артистів-дошкільнят із ДНЗ смт Заводське,

дошкільної ланки освіти району із професійним святом на урочистості завітали заступник районної ради Любомир Хруставка, заступник голови райдержадміністрації Іван Віват, очільниця районного відділу освіти Ірина Гулька, завідувач районним методичним кабінетом Світлана Петрів, методисти. Безперечно, по-здоровляли своїх навчителів й наймолодші артисти – так щиро, безпосередньо, запально, як вміють лише вони, наші дітки. Ведучі

с. Скородинці й ін., професійно представили виступи своїх колег Лесі Велетик, Оксани Гупайло, Світлани Кузьо, Руслана Букалюка, Ігоря Бурдяка...

Кращих вихователів Чортківщини відзначено почесними грамотами.

Оксана СВИСТУН
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Спорт

Футбольна осінь

3 21 по 26 вересня ц. р. на стадіоні «Харчовик» проходили змагання з футболу у рамках XX спортивних ігор учнівської молоді серед загальноосвітніх шкіл міста Чорткова. У напруженій боротьбі третє місце виборола команда п'ятої школи (вчитель – С.І.Побуринний), друге – учні гімназії ім. М.Шашкевича (В.Є.Шевчук). А чемпіонами змагань стали вихованці школи-інтернату (І.В.Панчук), з чим їх і вітаємо. Бажаємо успішно виступити учнівській збірній команді Чорткова у зональних змаганнях, які відбудуться за тиждень у м. Борщів.

приймає на своєму полі «Поділля-Агрон» з Великих Гаїв. Поч. матч – о 15-й год.

Чемпіонат району

Перша група. 22-й тур. Нагірянка – Ягільниця – 0:1; «Калічівка» Чортків – Шманьківчики – 1:5; Бичківці – Гадинківці – 6:1; Шманьківці – Гор. Вигнанка – 2:0; Базар – Звиняч – 0:2; Біла – Косів – 2:1; Улашківці – Поділля – 1:0.
Пропущений матч 21-го туру. Ягільниця – «Калічівка» – 5:3. Результат переграного матчу 18-го туру Улашківці – Гадинківці – 1:1.

Друга група. Фінальний турнір. 2-й тур

Несподіваної нищівної поразки на виїзді у Пробижні з рахунком 7:1 зазнав лідер цієї групи – команда Ридодубів. (Що цікаво: це була взагалі їхня перша поразка в сезоні у чемпіонаті). Проте це не дозволило наздогнати їх джуринянам, які «розписали» бойову нічию у Товстенському – 2:2. У третьому матчі «Кристал» із Заводського з мінімальним рахунком здолав «Фортуну» зі Свидови. Що ж, тільки цікавішою від цього буде подальша боротьба. У третьому турі найближчої неділі зустрічаться: Ридодуби – Товстенське; Джурині – Заводське; «Фортуна» Свидова – Пробижна. Початок зустрічей – о 15-й год.

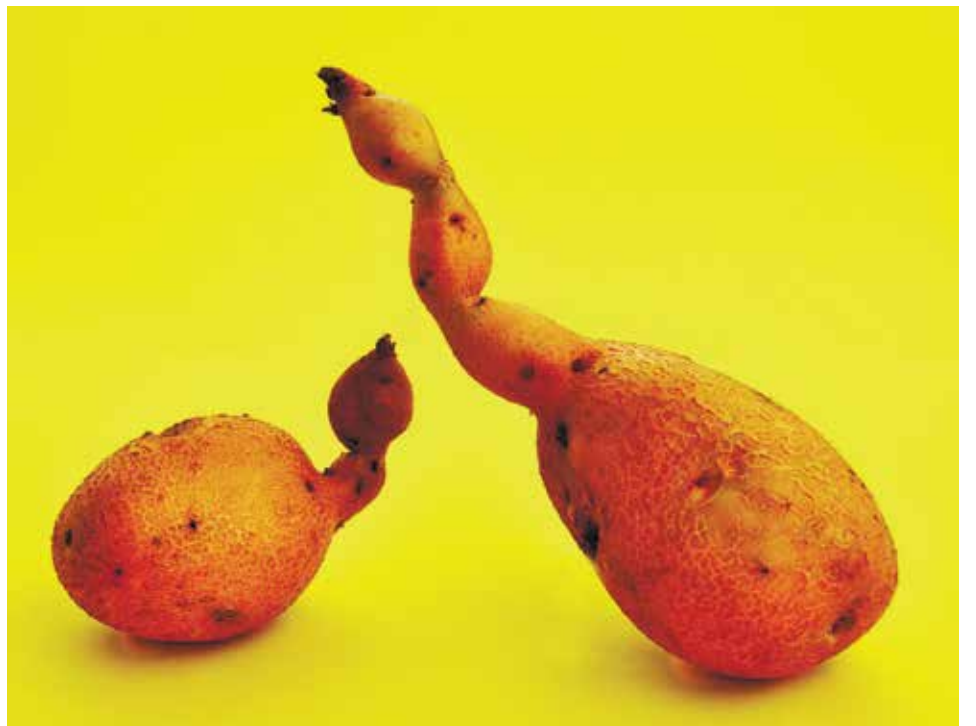
Олег ГРИПА,
старший суддя змагань

Чемпіонат області

Неявка гостей – ФК «Зборів» на календарну гру 17-го туру дозволила чортківчанам без зайвих зусиль покласти до своєї скарбнички три очки. А ось у виїзному матчі 18-го туру проти підволочиського «Збруча», який відбувся позавчора, 30 вересня, зафіксовано бойову нічию – 1:1. Цим не проминув скористатися кременецький «Буревісник», що потіснив чортківчан з четвертого рядка турнірної таблиці. Щоправда, наші хлопці провели на гру менше. Цієї неділі у черговому турі ФСК «Чортків»

Диво природи

Незбагненними і шедевральними витворами свого таланту приваблює і зачаровує нас леді-природа. Ось одну мить картопляної феєрії вловив і наш фотооб'єктив. Думайте-гадайте, шановні читачі, можливо, муза чародійки прийде і до вас, щоби у співзвучність осінній симфонії викласти своє бачення цієї чудернацькості.

4 жовтня святкуватиме Свій ювілей дорога сваха
Марія Михайлівна ЦАРИК
зі с. Коліндяни.
Прийміть, наша рідна,
у цей день вітання найкращі.
Бажаємо миру, здоров'я і щастя.
Хай радість приносять Вам діти й онуки,
Хай Бог Милосердний з високого неба
Дарує усе, чого Вам треба,
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі многі і благі літа.
З повагою – свати
із с. Давидківці.

1 жовтня – День ветеранів
День 1 жовтня є визначним і особливим, щоб кожна людина, кожен громадянин пам'ятав свою історію, вшановував і надавав підтримку людям похилого віку, ветеранам, пенсіонерам, адже вони найбільше потребують нашої допомоги, нашої уваги.
Люди старшого покоління – джерело народної мудрості, їх практичний життєвий досвід, невичерпна енергія, оптимізм та активна громадська позиція, повинні стати взірцем для підростаючого покоління. Вони передають у спадок все найцінніше, що накопичили за своє життя.
Шановні наші батьки, дорогі ветерани, прийміть щиру вдячність за патріотичне виховання молоді, за громадянську свідомість, за досвід, за важливий внесок у розбудову нашої держави.
Бажаємо вам здоров'я, безхмарного неба, сил і наснаги та далі дарувати тепло навколишнім. Нехай всі проблеми і незгоди обходять вас стороною.

Голова районного відлення Всеукраїнського об'єднання ветеранів Степан ШЕВЧУК

У щедротну осінню пору соковитими гронами калини загостив чудовий ювілей до хорошої, мудрої, чарівної людини
Люсі Василівни СОВІНСЬКОЇ.
У день Вашого ювілею
Ми усім колективом
Вас щиро вітаємо
Й найкращі побажання
Вам посилаємо:
Бажаємо щастя,
здоров'я,
Бажаємо мудрості
й сил,
Щоб кожен день
вже від сьогодні
Вам тільки радість приносив.
Усіх земних благ
Вам бажаємо
За душу людяну, просту,
Всі квіти осені даруємо
За добре серце й теплоту.
Нехай Господь охороняє
І Божу ласку посилає
На довгу стежку життєву

Колектив Чортківського районного центру зайнятості.

5 жовтня святкуватиме свій День народження
Едуард Сергійович КОЛІВОШКО
зі с. Палашівка.
Цей день має чарівне походження,
Бо сьогодні Твій День народження.
Бажаєм, щоб сонце Тебе зігрівало,
Люди усмішку Тобі дарували,
Природа здоров'я Тобі піднесла,
А ластівка щастя мішок принесла!
Нехай життя буде багатим
На здоров'я і на силу,
І на доленьку щасливу.
В цей дорогий для серця день
Бажаємо квітів і пісень,
Від друзів – щирих привітань,
Від зірок – здійснення бажань.
Хай Матір Пречиста Тобі помагає
І милість Свою на щодень посилає.

З любов'ю та найкращими побажаннями – хресний тато Нестор з дружиною Уляною, Вікуся і Несторчик.

Сьогодні, в цей чудовий осінній день, святкує свій ювілей чудова, чуйна і просто красива жінка
Ганна Зеновівна КОЗАРІВ
зі с. Білий Потік.
Живіть, радійте, усміхайтесь,
Хай все навкруг проміниться теплом,
Хай кожна мить і кожна гожа днина
Для Вас будуть наповнені добром.
Хай Матір Божа Вас охороняє,
В сім'ї панують мир і доброта,
Ісус Христос із Вами завжди буде,
А з Ним у серці і любов Його свята.
Церковний хор.

5 жовтня святкуватиме своє 15-річчя любляча донечка, сестричка, внучка
Юля КУЗЬ
із с. Шманьківці.
Тож чудового осіннього дня ми шлемо найщиріші побажання!
З Днем народження вітаєм,
Щастя, радості бажаєм:
Будь весела,
наче пташка,
Працьовита – як мурашка,
Наче бджілка,
вмій крутитись,
Як метелик не журитись,
Будь прониклива,
як мишка,
А живуча, наче кішка,
Будь, як лялька, симпатична,
Як ворона довговірна!
Хай сипле сонечко ясененьке
Тобі промінчики у жменьки.
Рости щаслива і здорова,
Наша квіточко чудова.

З любов'ю і найкращими побажаннями – батьки, сестричка Олеся, дідусь та бабусі.

Від щирого серця вітаємо з 45-річчям дорогого чоловіка, люблячого татуся
Івана Антоновича ГАЛАНЧАКА
зі с. Антонів.
Хай роки ідуть, а чоло не сивіє.
Хай серце не знає плачу і розлуки,
Хай радість приносять Вам діти.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого Вам треба.
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі многі і благі літа.
З найкращими побажаннями – дружина Іванна, сини Арсин, Дмитро, доньки Ілона, Христина.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 3 жовтня +9 ... +20	НЕДІЛЯ 4 жовтня +8 ... +20	ПОНЕДІЛОК 5 жовтня +10 ... +22	ВІВТОРОК 6 жовтня +11 ... +18	СЕРЕДА 7 жовтня +9 ... +16	ЧЕТВЕР 8 жовтня +7 ... +15	П'ЯТНИЦЯ 9 жовтня +7 ... +15
----------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------	--	---	--------------------------------------	--------------------------------------	--